

ปาเนียม - เลขหก

หลักหมายเชิงพยากรณ์ในดาเนียล 11: การล่มสลายของสหภาพโซเวียต กฎหมายวันอาทิตย์ และการผงาดขึ้นของโรมสมัยใหม่

Jeff Pippenger
2025-03-09

ด้วยการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ข้อที่สี่สิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดก็สำเร็จแล้ว ข้อที่สี่สิบเอ็ดคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับข้อที่สิบหก ตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ข้อที่สี่สิบเป็นช่วงว่างเปล่า การล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ยังได้รับการระบุไว้ในข้อที่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดด้วย ซึ่งในเบื้องต้นได้สำเร็จแล้วโดยอันโทอีคัส มังกัส

อันโทอีคัสที่ 3 มาตุส กษัตริย์เซลูซิด “กษัตริย์ฝ่ายเหนือ” ทรงครอบครองราชย์ระหว่างปี 223–187 ก่อน ค.ศ. และทรงมุ่งหมายจะทางคืนดินแดนที่สูญเสียให้แก่ราชวงศ์ปโตเลมี (“กษัตริย์ฝ่ายใต้”) ภายหลังสงครามซีเรียครั้งที่สาม (246–241 ก่อน ค.ศ.) การทัพของพระองค์ในสงครามซีเรียครั้งที่สี่ (219–217 ก่อน ค.ศ.) มีเป้าหมายเพื่อยึดโคเอเล-ซีเรีย ฟินีเซีย และปาเลสไตน์กลับคืนมา ในปี 219 ก่อน ค.ศ. อันโทอีคัสทรงยกทัพลงใต้ เข้ายึดเซลูเซีย-อิน-ปีเอเรีย ไทร และปโตเลไมส์ (เอเคอร์) ได้ ทรงได้ทีมนายฝั่งกลับคืนมาอีกครั้ง ในปี 218 ก่อน ค.ศ. พระองค์ทรงรุกคืบต่อไปอีก โดยยึดฟีลาเดลเฟีย (อัมมาน) และกดดันไปถึงแนวพรมแดนของอียิปต์ ด้วยการประสังค์จะทางคืนดินแดนของเซลูซิดที่สูญเสียไปจนถึงกาซา อันโทอีคัสทรงหยุดการยাত্রาไว้ในปี 218 ก่อน ค.ศ. เพื่อรวบรวมและสถาปนาผลแห่งชัยชนะที่ได้มา และเตรียมพร้อมสำหรับการรุกคืบซีขาด ปโตเลมีที่ 4 ฟิโลปาเตอร์ กษัตริย์แห่งราชวงศ์ปโตเลมี ได้ระดมกองทัพขึ้นเผชิญพระองค์ โดยมีกองทหารอียิปต์เสริมกำลัง ข้อสิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้เสนอการเคลื่อนไหวของอันโทอีคัสนี้ไว้ จึงเป็นการลวงบอถึงการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 และเป็นแบบอย่างของข้อสี่สิบด้วย

แต่บุตรชายทั้งหลายของเขาจะถูกปลุกเร้าขึ้น และจะระดมกองกำลังใหญ่เป็นอันมาก; และผู้หนึ่งจะมาอย่างแน่นอน และจะท่วมทับและผ่านไป; แล้วเขาจะกลับมา และถูกปลุกเร้าขึ้นอีก จนถึงป้อมปราการของเขาเอง ดาเนียล 11:10

เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อสี่สิบ “ท่วมทับและผ่านไป” ก็สอดคล้องกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อสี่สิบที่ “ท่วมทับและผ่านไป” ในทั้งสองข้อนี้เป็นคำภาษาฮีบรูคำเดียวกันทุกประการ เพียงแต่ได้รับการแปลแตกต่างกันเล็กน้อย เป็นสำนวนเดียวกันกับที่พบในอิสยาห์ 8:8

และเขาจะผ่านยูดาห์ เขาจะหลังป่าท่วมทับและไหลป่าข้ามไป เขาจะขึ้นมาถึงคอ และการกางออกแห่งปีกของเขาจะปกคลุมทั่วความกว้างแห่งแผ่นดินของท่าน โอ อิมมานูเอล อิสยาห์ 8:8

ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนี้ต่างชี้ถึงกษัตริย์ฝ่ายใต้ที่พ่ายแพ้แก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือ อันโทอีคัส ผู้เป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือ มีชัยเหนือปโตเลมี ผู้เป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ เช่นเดียวกับที่เสนาบดีเคอริบมีชัยเหนือยูดาห์ ผู้เป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ และเช่นเดียวกับที่กษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อสี่สิบได้กวาดล้างสหภาพโซเวียตในปี 1989 ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนี้ พร้อมกับความสำเร็จสมจริงทางประวัติศาสตร์ทั้งสามประการของข้อเหล่านั้น ซีระบุ “วาระสุดท้าย” ว่าอยู่ในปี 1989 ฉะนั้น ข้อสี่สิบคือปี 1989 และข้อสี่สิบหกคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับข้อสี่สิบเอ็ดด้วย.

ข้อพระคัมภีร์ที่สิบเอ็ดถึงข้อที่สิบห้าเป็นแนวข้อความแห่งพระคัมภีร์ ซึ่งมีความสำเร็จตามประวัติศาสตร์ด้วย
อันระบุมืดหมายเชิงพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจงภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสิบ
ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา แต่หลังปี 1989
ยุทธการแห่งราฟอาและผลสิบเนื่องของมันถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบเอ็ดและข้อสิบสอง
และยุทธการแห่งพาเนียมถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า

กฎหมายวันอาทิตย์คือเวลาที่ทรงกำหนดไว้; เพราะ ณ
ที่นั้นเองบาดแผลถึงตายของสันตะปาปาจักได้รับการรักษาให้หาย
และพระสันตะปาปาจะเสด็จกลับสู่บัลลังก์แห่งโลก
อำนาจนั้นได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างไว้โดยการขึ้นครองบัลลังก์ของสันตะปาปาในปี 538
และโดยการขึ้นครองบัลลังก์ของกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาในการรบแห่งแอ็กเทียม
เมื่อกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาได้รับการสถาปนาขึ้นครองบัลลังก์ในเชิงคำพยากรณ์แล้ว
ก็ได้ปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลา 360 ปี เมื่อสันตะปาปาได้รับการสถาปนาขึ้นครองบัลลังก์ในปี 538 แล้ว
นางได้ปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี เมื่อบาดแผลถึงตายได้รับการรักษาให้หาย ณ
กฎหมายวันอาทิตย์แล้ว สันตะปาปาจะปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาเชิงสัญลักษณ์ 42 เดือน

และข้าพเจ้าเห็นศีรษะหนึ่งของมันประหนึ่งว่าถูกฟันจนถึงตาย และบาดแผลถึงตายนั้นก็หายเป็นปกติ
แล้วชาวโลกทั้งสิ้นก็อัศจรรย์ใจติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป
และเขาทั้งหลายก็นมัสการพญานาคผู้ได้มอบอำนาจให้แก่สัตว์ร้ายนั้น และพวกเขาก็นมัสการสัตว์ร้ายนั้น
กล่าวว่า "ผู้ใดเล่าจะเสมอเหมือนสัตว์ร้ายนี้? ผู้ใดสามารถทำสงครามกับมันได้?"
และทรงอนุญาตให้มันมีปากกล่าวคำโอหังและคำหมิ่นประมาท
และทรงมอบอำนาจให้มันกระทำการอยู่ต่อไปสี่สิบสองเดือน วิวรณ์ 13:3-5

ข้อ 27 กล่าวถึงกษัตริย์ทั้งสองนี้ว่า:

และพระทัยของกษัตริย์ทั้งสองนี้จะมุ่งกระทำความชั่วร้าย และทั้งสองจะกล่าวมุสาต่อกัน ณ โຕะเดียวกัน
แต่การนั้นจะไม่สำเร็จ เพราะวาระอวสานยังคงอยู่ในเวลาที่ทรงกำหนดไว้ Daniel 11:27

กษัตริย์ทั้งสองในข้อยี่สิบเจ็ด คือกษัตริย์ในสองข้อก่อนหน้านั้น ซึ่งต่อมาได้ทำสงครามยุทธนาวีที่แอ็กเทียม.

และท่านจะระดมกำลังและความกล้าหาญของตนขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งทิศใต้ด้วยกองทัพใหญ่
และกษัตริย์แห่งทิศใต้จะถูกปลุกเร้าให้เข้าสู่สงครามด้วยกองทัพที่ใหญ่โตและเข้มแข็งยิ่งนัก
แต่ท่านนั้นจะไม่อาจยืนหยัดอยู่ได้ เพราะเขาทั้งหลายจะวางอุบายต่อท่าน แท้จริง
บรรดาผู้ที่กินส่วนอาหารของท่านจะทำลายท่าน และกองทัพของท่านจะไหลบ่าท่วมท้นไป
และคนเป็นอันมากจะล้มลงถูกฆ่าเสีย Daniel 11:25, 26

ฉะนั้น ข้อยี่สิบเจ็ดจึงก่อให้เกิดความผิดปกติประการหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจก่อนที่เราจะดำเนินต่อไป
ในข้อยี่สิบสี่ "เวลา" หมายถึงช่วงระยะเวลา 360 ปี ซึ่งเริ่มต้นที่ยุทธการแอ็กเทียมและสิ้นสุดลง ณ
เวลาที่กำหนดไว้ในปี ค.ศ. 330

กษัตริย์แห่งทิศใต้ในการศึกครั้งนั้นคือคลีโอพัตรา ผู้ซึ่งอยู่ในพันธมิตรกับมาร์ก แอนโทนี
ส่วนออกทาวุสคือกษัตริย์แห่งทิศเหนือ ผู้ซึ่งจะพิชิตทั้งสองฝ่ายนั้นเสีย ในเวลาที่กำหนดไว้ (31 BC)
กษัตริย์ทั้งสองซึ่งก่อนหน้านั้นเคยนั่งร่วมโຕะเดียวกันและกล่าวมุสาต่อกัน จะเผชิญหน้ากัน ณ ยุทธการแอ็กเทียม

กษัตริย์ทั้งสองที่โຕะนั้นสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของยุทธการที่ Panium (ข้อ 13 ถึง 15)
ซึ่งเป็นช่วงที่มีพันธมิตรระหว่าง Antiochus Magnus และ Phillip แห่ง Macedon
พันธมิตรทางประวัติศาสตร์นั้นสอดคล้องกับพันธมิตรเชิงสัญลักษณ์ที่แสดงไว้ในชื่อของ Panium

ในสมัยของพระคริสต์—Caesarea Philippi พันธมิตรนั้นยังถูกนำเสนอไว้ในข้อสลิปด้วย เมื่อสหภาพโซเวียตถูกกวาดล้างไปในปี 1989 โดยผ่านพันธมิตรระหว่าง Reagan และ pope John Paul II กษัตริย์ทั้งสองกล่าวคำสาต่อกันก่อนปี 31 BC ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และนั่นคำสาของพวกเขาก็เกิดขึ้นก่อนข้อสลิปหก ในช่วงประวัติศาสตร์ที่แสดงโดยข้อ 13 ถึง 15 ซึ่งสำเร็จแล้วในการยุทธการที่ Panium สิบเจ็ดปีหลังยุทธการที่ Raphia และหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดปีก่อนที่ Pompey จะพิชิตกรุงเยรูซาเล็ม อันเป็นการทำให้ข้อสลิปหกสำเร็จลง

ในข้อยี่สิบแปด ออกตาริวส ผู้มีชัยเหนือทั้งคลีโอพัตรา (กษัตริย์ฝ่ายใต้) และมาร์ก แอนโทนี “จะกลับไปยังแผ่นดินของตนพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมหาศาล; และจิตใจของเขาจะต่อต้านพันธสัญญาอันบริสุทธิ์; และเขาจะกระทำการอันยิ่งใหญ่ แล้วกลับไปยังแผ่นดินของตน” อุไรยาห์ สมิธ ระบุว่าชัยชนะทั้งสองครั้งนี้คือยุทธการที่แอ็กเทียมในปี 31 ก่อนคริสตกาล และการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 ดังนั้น ข้อยี่สิบแปดจึงกล่าวถึงประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นที่ยุทธการแห่งแอ็กเทียม อันเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา 360 ปี และการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70

แล้วเขาจะกลับไปยังแผ่นดินของตนพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย และใจของเขาจะต่อต้านพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ และเขาจะกระทำการอันยิ่งใหญ่ แล้วจึงกลับไปยังแผ่นดินของตนเอง ดาเนียล 11:28

วลีสุดท้ายของข้อยี่สิบสี่ (แม้ชั่วคราวหนึ่ง) เป็นต้นไป เป็นแนวประวัติศาสตร์ที่เริ่มขึ้นในปี 31 ก่อนคริสตกาล และสิ้นสุดลงในวลีสุดท้ายของข้อสามสิบเอ็ด (และจะตั้งสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความรกรุงรังขึ้น) ซึ่งสำเร็จเป็นจริงในปี 538 แนวดังกล่าวเริ่มต้นด้วยยุทธการแห่งแอ็กเทียม ซึ่งเป็นหมุดหมายของการเริ่มต้นที่กรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปี แนวดังกล่าวสิ้นสุดลงในปี 538 เมื่อกรุงโรมฝ่ายสันตะปาปาเริ่มปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ภายในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้และภายในประวัติศาสตร์ที่ทำให้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สำเร็จเป็นจริง เวลาที่กำหนดไว้ในปี 330 เป็นตัวแทนของการแบ่งแยกประการหนึ่งในประวัติศาสตร์ของกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาในฐานะอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ หลังจากช่วงแรกแห่งการปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปีแล้ว ก็มีช่วงเวลาแห่งการเสื่อมสลายของจักรวรรดิอีกสองร้อยแปดปี ก่อนที่ตำแหน่งอำนาจจะตกแก่สันตะปาปาในข้อสามสิบเอ็ดในปี 538 ในลำดับของข้อพระคัมภีร์ทั้งแปดข้อนั้น มีเพียงข้อยี่สิบเจ็ดเท่านั้นที่ระบุถึงความสำเร็จเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ซึ่งเกิดขึ้นก่อนยุทธการแห่งแอ็กเทียมในปี 31 ก่อนคริสตกาล

ข้อยี่สิบเจ็ดระบุถึงการพบกันระหว่างกษัตริย์สององค์ก่อนถึง “วาระที่กำหนดไว้” และข้อยี่สิบเก้าระบุถึง “วาระที่กำหนดไว้” ข้อยี่สิบเจ็ดกล่าวถึง “วาระที่กำหนดไว้” อันเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาสามร้อยหกสิบปี และ “วาระที่กำหนดไว้” ในข้อยี่สิบเก้าคือจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาสามร้อยหกสิบปี จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดนั้นเป็น “วาระที่กำหนดไว้”

การเสริมอำนาจของโรมนอกศาสนาได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมันพิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์ประการที่สาม ดังที่ปรากฏเป็นสัญลักษณ์ไว้ใน Daniel 8:9.

และจากเขาอันหนึ่งนั้น ได้มีเขาเล็กเขาหนึ่งออกขึ้น ซึ่งขยายใหญ่โตขึ้นอย่างยิ่งยวด ไปทางทิศใต้ และไปทางทิศตะวันออก และไปทางแผ่นดินอันนาริรมย์ ดาเนียล 8:9

ดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ข้อ 40 ระบุถึงการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 และข้อ 16 ระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา การพบกันระหว่างกษัตริย์สององค์ผู้กล่าวมุสาต่อกันล่วงหน้าก่อนถึงเวลากำหนด ซึ่งก็คือยุทธการแห่งแอกเทียม นั้นเกิดขึ้นภายในประวัติศาสตร์ของข้อ 40 ซึ่งติดตามหลังเวลาสิ้นสุดในปี 1989 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ข้อ 27 เป็นหมุดหมายหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อ 40 โดยเกิดขึ้นหลังปี 1989 แต่ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ "การพบกัน" ในข้อ 27 เป็นหมุดหมายที่เกิดขึ้นก่อนการมอบอำนาจแก่โรมในกฎหมายวันอาทิตย์ มีหมุดหมายหลายประการที่นำไปสู่การได้รับอำนาจของสันตะปาปาในปี 538 และหมุดหมายเหล่านี้ก็เกิดขึ้นก่อนเวลากำหนดเช่นกัน หนึ่งในหมุดหมายเชิงพยากรณ์นั้นคือพระราชกฤษฎีกาของจักรวรรดิโรมันในปี 533 ซึ่งทำให้ถ้อยคำอ้างอิงในข้อ 30 ที่ว่า "มีความเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญา" สำเร็จเป็นจริง

หลักหมุดอื่น ๆ ที่นำไปสู่เวลาที่กำหนดไว้ในประวัติศาสตร์ของกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนา คือ ปี ค.ศ. 330 เมื่อกรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาถูกโค่นลง และในเวลาเดียวกันได้มอบ "ที่นั่ง" ให้แก่ อำนาจของสันตะปาปา ในปี ค.ศ. 496 โคลวิสได้มอบ "อำนาจ" ของตนแก่สำนักสันตะปาปา ในการสำเร็จตามดาเนียลบทที่ 7 กรุงโรมฝ่ายนอกศาสนาได้ถอน "เขาสามเขา" ออกเพื่อสำนักสันตะปาปา โดยเขาสุดท้ายคือการกำจัดพวกออสโตรกอธออกจากนครโรมในปี ค.ศ. 538 ในปี ค.ศ. 508 ศาสนานอกศาสนาถูกยกเลิกจากการเป็นศาสนาตามกฎหมายของอาณาจักร และถูกแทนที่ด้วยคาทอลิก ค.ศ. 538 เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์แห่งข้อที่สิบเอ็ด และ ค.ศ. 496 เป็นตัวแทนของปี 1989 เมื่อเรแกน เช่นเดียวกับ โคลวิส ได้อุทิศอำนาจของตนแก่พระสันตะปาปาแห่งโรม ปี ค.ศ. 330 ซึ่งบ่งถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เพราะ ณ ที่นั่นเอง สำนักสันตะปาปาได้กลับคืนสู่ที่นั่งแห่งอำนาจอีกครั้ง

สิ่งชี้ให้เห็นว่าทั้ง 538 และ 330 ต่างเป็นตัวแทนของ "เวลาที่กำหนดไว้" ซึ่งก็คือข้อสิบหกและข้อสี่สิบเอ็ด 496 เป็นตัวแทนของปี 1989 อันเป็นการทำให้ข้อสิบและข้อสี่สิบในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดและอิสยาห์ 8:8 สำเร็จสมบูรณ์ 508 ซึ่งบ่งถึงช่วงเวลาศาสนาประจำอาณาจักรถูกละทิ้งเพื่อรับคาทอลิก เริ่มตั้งแต่สมัย โคลวิส ในปี 496 จนถึงปี 508 ได้มีการแสดงให้เห็นถึงการถอนและการแทนที่ศาสนาตามกฎหมายของอาณาจักรอย่างค่อยเป็นค่อยไปในประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นในปี 330

ความเสื่อมสลายของโรมตะวันตกอย่างต่อเนื่องถูกนำเสนอโดยแทรสิประการแรก ซึ่งบ่งถึงการทำลายอย่างต่อเนื่องที่เริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

การล่มสลายลงเป็นลำดับของโรมนอกศาสนาหลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ของคอนสแตนตินในปี ค.ศ. 321 เป็นภาพประกอบถึงการล่มสลายของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งมาถึงกฎหมายวันอาทิตย์ แล้วการพิพากษาแห่งแดรหิงส์ก็ถูกนำมาสู่สหรัฐอเมริกา ดังที่ซิสเตอร์ไวท์ได้ชี้ไว้เมื่อเธอกล่าวว่า "การละทิ้งความเชื่อของชาติจะตามมาด้วยความพินาศของชาติ" เอเสเคียลได้เพิ่มพยานหลักฐานถึงการลงโทษสี่ประการด้วย.

พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินทำบาปต่อเราด้วยการละเมิดอย่างร้ายแรง แล้วเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้แผ่นดินนั้น และจะหักไม้เท้าแห่งอาหารของมันเสีย และจะส่งทุกภิกขภัยมาเหนือมัน และจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากมัน ถึงแม้ว่าชายสามคนนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในนั้น เขาทั้งหลายก็จะช่วยกู้ได้เพียงชีวิตของตนเองด้วยความชอบธรรมของเขา พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ หากเรากระทำให้สัตว์ร้ายอันน่ากลัวผ่านไปทั่วแผ่นดิน และมันทำลายแผ่นดินนั้น จนกลายเป็นที่รกร้าง ไม่มีผู้ใดผ่านไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น

ถึงแม้ว่าชายสามคนนี้อยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้
เขาทั้งหลายจะช่วยกบฏชายหรือบุตรสาวไม่ได้ เขาทั้งหลายเท่านั้นที่จะได้รับการช่วยกู้
แต่แผ่นดินนั้นจะกลายเป็นที่รกร้าง หรือหากเรานำดาบมาสู่แผ่นดินนั้น และกล่าวว่า ดาบเอ๋ย
จงผ่านไปทั่วแผ่นดิน เพื่อเราจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากมัน ถึงแม้ว่าชายสามคนนี้อยู่ในนั้น
เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เขาทั้งหลายจะช่วยกบฏชายหรือบุตรสาวไม่ได้
แต่เขาทั้งหลายเท่านั้นที่จะได้รับการช่วยกู้ด้วยตนเอง หรือหากเราส่งโรคระบาดเข้าไปในแผ่นดินนั้น
และความพิโรธของเราเหนื้อมันด้วยการนองเลือด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากมัน ถึงแม้ว่าโนอาห์
ดาเนียล และโยบอยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้
เขาทั้งหลายจะช่วยกบฏชายหรือบุตรสาวไม่ได้
เขาทั้งหลายจะช่วยกู้ได้เพียงชีวิตของตนเองด้วยความชอบธรรมของเขา
เพราะพระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า
จะยังเป็นเช่นไรเมื่อเราส่งการพิพากษาอันหนักหน่วงทั้งสี่ประการของเรามาเหนือเยรูซาเล็ม คือดาบ
หูกบฏภัย สัตว์ร้ายอันน่ากลัว และโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากเมืองนั้น? แต่ดูเถิด
ในนั้นจะมีผู้เหลือรอดเหลืออยู่ ผู้ที่จะถูกพาออกมา ทั้งบุตรชายและบุตรสาว ดูเถิด
เขาทั้งหลายจะออกมาหาท่าน และท่านจะเห็นทางของเขาและการกระทำของเขา
แล้วท่านจะได้รับการปลอบใจเกี่ยวกับภัยพิบัติที่เรานำมาเหนือเยรูซาเล็ม
คือทั้งหมดที่เรานำมาเหนือเมืองนั้น และเขาทั้งหลายจะปลอบใจท่าน
เมื่อท่านเห็นทางของเขาและการกระทำของเขา แล้วท่านจะรู้ว่า สิ่งทั้งปวงที่เรากระทำในเมืองนั้น
เรามีได้กระทำโดยปราศจากเหตุ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เอเสเคียล 14:12-23

เราจะดำเนินการพิจารณาเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป.